

பின்ன எண் (Fraction) என்பது p/q , $q \neq 0$

லலிதா சீதாராமன்

Assistant Manager (System Analysis) CPPD, CO.

நாம் வாழ்க்கையில் பல கவர்ச்சிகரமான அறைகூவல்களைக் கேட்கிறோம். அவற்றுள் ஒன்று 'சொந்தமாகத் தொழில் செய்து முன்னேறுங்கள்' என்பது. இது ஒரு உயர்ந்த கருத்து என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இது எந்த நபர்களுக்காக சொல்லப்பட்டது என்பது தெளிவுபடுத்தப்படாத வரையில் குழப்பங்களையும் விபரீதங்களையும் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு அறைகூவலாக இருக்கிறது. கணிதப் புத்தகங்களில் பின்ன எண்ணை (fraction) வரையறுக்கும் போது கவனமாக p/q , $q \neq 0$ (அதாவது q பூஜ்யம் இல்லாத போது) என்று கூறியிருப்பார்கள். ஏனென்றால் q பூஜ்யமாக இருந்தால் p/q வுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட மதிப்பு எதுவும் கிடையாது. அதுபோல சொந்தமாகத் தொழில் செய்து முன்னேறவும் சில முந்தேவைகள் (prerequisites) இருக்கின்றன. அவை சொல்லாமல் விடப்படுவதால் ஏற்படும் விளைவுகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம். சொந்தமாகத் தொழில் செய்வது என்பதை பிஸினஸ் செய்வது என்று நாம் நடைமுறை வாழ்க்கையில் குறிப்பிடுவதால் இக்கட்டுரையிலும் இனி அவ்வாறு குறிப்பிடப்படும்.

பிஸினஸ் செய்ய வருபவர்களின் நோக்கம் மிகவும் முக்கியமானது. சில பேர் சமூகத்தில் அந்தஸ்துடன் தோற்றமளிப்பதற்காகவும் சில பேர் கையில் பணம் புரள வேண்டும் என்பதற்காகவும் பிஸினஸ் செய்ய வருகிறார்கள். 'எனக்குப் பிறரிடம் கை கட்டி வேலை செய்யப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் வேலையை உதறி விட்டு பிஸினஸ் செய்ய வந்தேன்' என்றும் சில பேர் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோம். கை கட்டி வேலை செய்யப் பிடிக்காத மனநிலை, சுதந்திரமான மனப்பான்மையையும் எண்ணங்களின் தனித்தன்மையும்தான் உணர்த்த வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அது வெறும் சோம்பேறித்தனத்தை உணர்த்துவதாக இருக்கலாம். சொல்லப் போனால் பிஸினஸ் செய்ய வருபவர்களுக்குத்தான் அதிகப் பணிவும் கடன உழைப்பும் தேவை.

ஒரு தொழிலில் இருக்க வேண்டிய கவனத்தையும் ஈடுபாட்டையும் நம் இலக்கியங்கள் நயம்பட விவரிக்கின்றன. கம்பர் தசரதன் தன் நாட்டை எவ்வாறு ஆண்டான் என்று விவரிக்கும் போது

'வையகம் முழுவதும் வறிஞன் ஓம்பும் ஓர்

செய் எனக் காத்து, இனிது அரசு செய்கின்றான்'

என்று கூறுகிறார். அதாவது, ஒரே ஒரு வயல் உள்ள ஓர் வறிய விவசாயி தன்னுடைய வயலை எவ்வாறு கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்வானோ அவ்வாறு தசரதன் ஆட்சி புரிந்ததாகக் கம்பர் கூறுகிறார். திறமையுடைய ஒருவன் அதிக கவனத்துடனும் பணியாற்றும் போது ஏற்படும் வலிமையை அதியமான் நெடுமான்

அஞ்சியை ஒளவையார் பாடிய

'எண்டேர் செய்யுந் தச்சன்

திங்கள் வலித்தகாலன் னோனே'

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் இலக்கிய நயத்துடன் உரைக்கிறது. ஒரு நாளில் எட்டுத் தேர்களைச் செய்யும் வலிமையுடைய தச்சன் ஒரு மாதம் முயன்று ஒரு தேர்க்கால் மட்டும் செய்தால் அந்தத் தேர்க்கால் எவ்வளவு வலிமையுடையதாக இருக்குமோ அது போல வலிமையானவன் என்று அதியமானின் வலிமையை ஒளவையார் வருணிப்பது ஈடுபாட்டுடன் செய்யப்படும் தொழிலின் வலிமையையும் உணர்த்துகிறது.

அடுத்து பிஸினஸ் செய்ய வருபவர்கள் தன் சொந்த அல்லது குடும்பப் பொருளாதார வரவு செலவைத் தற்சமயம் வரை அமைதியான நதியின் நீரோட்டம் போலவும் ஸ்டெபிலைஸரிலிருந்து (Stabilizer) வரும் மின்சாரம் போலவும் சீராக நிர்வகித்து வந்திருக்கிறார்களா என்று கவனிப்பது அவசியம். தான் பிறரிடம் சலுகை எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் தன்னிடமும் பிறர் அளவுக்கு மீறி சலுகை எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்காமல் சுய மரியாதையை அடிப்படையாக வைத்து செயல்களைச் செய்யும் போது ஏமாற்றுவதற்கோ அல்லது ஏமாற்றுவதற்கோ வாய்ப்புகள் குறைவு. சட்டப்படி அல்லது ஒப்பந்தப்படி கட்ட வேண்டிய தொகைகளைக் கட்டாமல் மேல் நடவடிக்கையிலிருந்து தப்ப இடையிலுள்ள வர்களுக்கு லஞ்சமும் அன்பளிப்பும் கொடுத்துச் சமாளிப்பவர்கள் தம்முடைய இச் செயல்களால் கடன் சுமை இன்னும் அதிகமாகிறது என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை.

பொறுப்புணர்ச்சியும் கடமையுணர்ச்சியும் இல்லாதவர்கள் பிஸினஸ் செய்ய வரும் போது என்ன நடக்கிறது என்பதைக் காண்போம்.

நான்கு சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒரு சிறுவனுக்கு அருகில் இருந்த கல்தூணில் இருந்த ஒரு துவாரத்தில் விரலை விட்டுப் பார்க்க வேண்டும் போல் தோன்றியது. அவன் விரலை விட்டபோது உள்ளே இருந்த தேள் விரலில் கொட்டிவிட்டது. ஆனால் தன்னைத் தேள் கொட்டிவிட்டது என்று சொல்லக் கூச்சப்பட்ட சிறுவன் 'பொந்தில் தேள் இருக்கிறது, மிகவும் இனிப்பாக இருக்கிறது' என்று விரலை வாயில் வைத்து உறிஞ்சியவாறு கூறினான். உடனே அடுத்த சிறுவனும் பொந்தில் விரலை விட்டுத் தேளைக் கொட்டிக் கொண்டான். முதல் சிறுவனுக்குத் தேள் கொட்டியதற்குச் சிகிச்சை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியும் மற்றவர்களையும் தேள் கொட்டிவிடக்கூடாது என்ற கடமையுணர்ச்சியும் இருந்திருந்தால் அதே துன்பம் மற்றவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்காது. பொறுப்பில்லாமல் பிஸினஸ் செய்து கொண்டு படாடோபமாக இருப்பவர்களைக் கண்டு உண்மை தெரியாத சிலர் தாங்களும் அதே வழியில் செல்ல முயற்சிக்கிறார்கள். மேலே சொல்லப்பட்ட தேள் கொட்டிய நிகழ்ச்சியிலாவது உண்மை தெரிந்திருந்தால் அடுத்த

சிறுவன் விரலை விட்டிருக்கமாட்டான். ஆனால் பிஸினஸைப் பொறுத்தவரை உண்மை தெரிந்த வேறு சிலரும் கொஞ்சநாள் ஆடம்பரமாக இருக்கலாமே என்று அந்த வழியில் செல்கிறார்கள்.

‘அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது

அஞ்சல் அறிவார் தொழில்’

என்னும் குறள் அஞ்சவேண்டிய விஷயங்களுக்கு அஞ்சாமலிருப்பது அறிவற்ற செயல் என்று சுட்டிக்காட்டுவதை அவர்கள் கண்டுகொள்வதில்லை.

அடுத்து பிஸினஸில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டால் சமாளிக்கப் போதிய பண்பலம் இருப்பவர்களே பிஸினஸுக்கு வருவது நல்லது. குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டத்தின் (Minimum Wages Act, 1948) கீழ் நடைபெற்ற ஒரு வழக்கில் (Crown Aluminium Works Vs. their workers 1958 SC 30) பிஸினஸுக்குப் போதிய வருமானமில்லாத காலங்களில் கூட தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம் வழங்கப் பட வேண்டுமா என்ற வினா எழுப்பப்பட்டபோது, ‘தொழிலாளிக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கூட கொடுக்க முடியாத ஒரு தொழில் தொடர்ந்து இருக்கும் உரிமையை இழந்து விடுகிறது. தொழிலாளிகளுக்குத் தரவேண்டிய குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை முழுவதும் தரமுடியாத முதலாளிக்கு அத்தொழிலை அவ்வாறு நடத்த உரிமை கிடையாது’ என்று அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு சட்டரீதியாக மட்டுமில்லாமல் தார்மீக ரீதியாகவும் பிஸினஸ் செய்வவரின் கடமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. குறைந்த பட்ச பண்பலம் கூட இல்லாமல் ஒருவர் பிஸினஸ் செய்ய வருவதால் அந்த பிஸினஸோடு தொடர்புடைய பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் (Middle class family) சேர்ந்த ஒருவர் பிஸினஸில் இறங்கும்போது பெரும்பாலும் தன்னுடைய குடும்பத்தைக் கலந்து ஆலோசிப்பதில்லை. அவருடைய குணாதிசயங்களை நன்கு அறிந்த அவரது தாய், தந்தை, மனைவி, மகள் அல்லது மகள் அவருக்கு பிஸினஸ் சரிப்பட்டு வராது என்று எச்சரிப்பதையும் பொருட்படுத்துவது கிடையாது. சிறிது காலம் வரை பிஸினஸின் உள்விவகாரம் பற்றி வெளியுலகத்திற்குத் தெரிவதில்லை. மேலும்மேலும் பிஸினஸ் நடப்பதாகத் தோற்றமளித்துக் கொண்டு பல தொடர்நிகழ்ச்சிகள் நடந்து நிலைமை கையை விட்டுப்போகும் வரை அந்த பிஸினஸ் சமாளிக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் வங்கி அதிகாரிகள் ஓரளவு சமயோசிதத்துடன் நடந்து கொண்டால் சமூகத்தில் பல இன்னல்களைக் குறைக்கலாம். நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பிஸினஸ் செய்யக் கடனுக்காக அணுகும்போது அவரை ஒருமுறை அவரது பிஸினஸ் நடக்குமிடத்திலும் அவரது இல்லத்திலும் நேரில் சென்று சந்திப்பது அவரது நாடி பிடித்துப் பார்ப்பது (feeling the pulse) போல் பலன் தரும். புதிதாக வந்திருக்கும் ஒருவரைப் பார்த்து ‘இவன் என்ன பிரச்சினை கொண்டு வந்திருக்கிறானோ’ என்று வீட்டில் உள்ளவர்கள் மருண்ட பார்வை பார்த்தால் அங்கு ஆரம்பமே சரியில்லை என்று புரிந்து

கொள்ளலாம். ஒருமுறை நேரில் சென்று வீட்டில் உள்ளவர்கள் அந்த பிஸினஸில் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதைச் சூசகமாகப் புரிந்து கொண்டால் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அந்தக் கணக்கு சரியாகச் செயல்படாத (non Performing account) கணக்காக ஆகிய பிறகு பலமுறை கசப்பான சூழ்நிலையில் அங்கு செல்லவேண்டிய அவசியமிருக்காது.

பெரும்பாலான பிஸினஸின் உற்பத்தித்திறன் (Productivity) குறிப்பிடத் தக்க நிலையை எட்டுவதில்லை. அதாவது அவற்றில் செலவிடப்படும் நேரத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் பணத்திற்கும் தகுந்த இலாபம் கிடைப்பதில்லை. அத்தகைய பிஸினஸில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பது அரிசியையும் உமியையும் ஒன்றாகக் கலந்து பின்பு அவற்றைப் பிரிக்க முயற்சி செய்வது போல் ஒரு வீணான காரியமே ! நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பிஸினஸ் செய்யும் போது அந்த பிஸினஸிலிருந்து அவர்கள் கணிசமான தொகை ஈட்டும் சாத்தியம் மிகக்குறைவு. ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையைத் தாண்டி அவர்களால் போகமுடியாது. ஆனால் அதே பிஸினஸ் தோல்வி அடையும் போது ஏற்படும் கடன்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து விகவருபம் எடுக்கின்றன. பிஸினஸின் அளவிற்கும் வளர்ந்து நிற்கும் கடன்களுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இருப்பதில்லை. பொதுவாக நடுத்தரக் குடும்பத்தினரின் பயங்களும் பிரச்சினைகளும் அவர்களது வருமானத்தைப் போலவே ஒரு சிறிய தொடருக்குள் (small range) அடங்குபவை. ஆனால் அக்குடும்பத்தில் ஒருவரால் செய்யப்பட்ட பொறுப்பற்ற பிஸினஸால் அக்குடும்பத்தினர் பல புதுவிதமான பயங்களுக்கும் பீதிகளுக்கும் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். பொருளாதார நிலைகுலைவைச் சந்திப்பதோடு மட்டுமன்றி குடும்ப நபர் முன் ஜாமீன் (anticipatory bail) எடுக்க வேண்டுமா, கடத்தல் (kidnap) செய்யப்படுவாரா, திவால் மனு (insolvency petition) கொடுப்பாரா போன்ற பயங்களும் குடும்பத்தினரின் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு குறித்து அச்சங்களும் தோன்றுகின்றன. தன்மானத்தோடு வாழ நினைப்பவர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையில் நரகத்தில் இருப்பது போல் உணர்கிறார்கள். தன்மானத்தின் அவசியத்தை உணர்த்த நினைத்த வள்ளுவர்,

‘மயிர்நீப்பின் வாழாக்கவரிமான் அன்னார்

உயிர்நீப்பார் மானம் வரின்’ என்கிறார்.

அதாவது, தன்னுடைய உடலிலிருந்து ஒரு முடி விழுந்தால் கூட அதைத் தாங்காமல் உயிர்விடும் கவரிமான் போன்றவர்கள் தம்முடைய மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள தம் உயிரையும் விடத்தயங்க மாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார். மானத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ நினைப்பவர்களுக்கு இந்தக் குறளில் வரும் கவரிமானைப்பார்த்துப் பொறாமை ஏற்படலாம். ஏனென்றால், கவரிமானுக்குத் தன் மானம் மட்டும்தான். அதாவது கவரிமானுக்குத் தன்னுடைய தனிப்பட்ட மானம்தான் வரையறை, தன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மானுக்கு ஏற்படும் அவமானத்தை

தொடர்ச்சி 28ம் பக்கம்

தமிழ் தொடர்ச்சி...

தன் அவமானமாக உணரும் சந்தர்ப்பம் கவரிமானுக்கு நேராது. ஆனால் மனிதனுக்கு மானம் என்பது வேறு பரிணாமங்களைப் பெறுகிறது.

இத்துன்பங்களை ஓரளவாவது குறைக்க என்ன செய்யலாம்? அப்பாவி மக்களிடமிருந்து பணத்தை டெபாசிட்டாகப் பெற்றுக் கொண்டு திருப்பித் தராத நிதிக் கம்பெனிகளின் பக்கம் ரிசர்வ் வங்கியும் அரசாங்கமும் கவனத்தைச் செலுத்தி அவற்றைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தது போல, வரைமுறையில்லாமல் கடன் வாங்கிக் குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் தீங்கு இழைப்பவர்கள் பெருகாமல் தடுக்க ரிசர்வ் வங்கியும் அரசாங்கமும் ஆலோசனை மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கும். தமிழ்நாட்டில் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் விற்பனை உரிமைப் பத்திரங்கள் சில ஆண்டுகளாக கணவன் மனைவி இருவரின் பெயரிலும் சேர்த்தே வழங்கப்படுவதாக அறியப்படுகிறது. மனைவிக்குத் தெரியாமல் கணவன் அந்த வீட்டை இஷ்டம் போல் கையாளுவதைத் தடுக்க இந்த எச்சரிக்கை முயற்சி உதவுகிறது.

அதே போல் ஒரு பிஸினஸை முன்னிட்டுக் கணவனுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு முன்னால் மனைவியின் சம்மதத்தைக் கேட்பது என்னும் கொள்கையை வங்கிகள் பின்பற்றலாம். உண்மையான நிலவரத்தை அறிந்து கொண்டு தவிர்க்கப்படக் கூடிய கடன்கள் தவிர்க்கப்பட இது வழி செய்யும். திருட்டு முதலியவற்றை சமூகக் குற்றமாகக் கருதி தண்டனை வழங்க வழி இருப்பது போல் கடனைத் திருப்பித் தர சக்தி இல்லாத தனிமனிதர்கள் பிஸினஸ் என்ற பெயரில் தகுதிக்கு மீறிய கடன் சுமையை சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்துவதையும் தண்டிக்கப்பட வேண்டிய குற்றமாகக் கருதுவது சமுதாயத்தில் ஆரோக்கியத்தை வளர்க்கும். இப்போது திரும்பவும் கட்டுரையின் தலைப்பைப் பார்ப்போம். q பூஜ்யமாக இல்லாமலிருந்தால் p/q என்பது பின்ன எண் ஆகும் என்று கூறியிருப்பது போல் சொந்தமாகத் தொழில் செய்வது வெற்றிகரமாக அமையவும் சில தகுதிகள் தேவை என்பதை வருங்காலத் தொழில் முனைவோர்கள் (entrepreneurs) உணர்ந்து செயல்படுவார்களாக !